

BASIN BÜLTENİ

Türkiye İmar Bankasından Hazine Bonosu Alan Vatandaşlarımızla İlgili Olarak Verilen Fakat İktidar Tarafından Kabul Edilmeyen Önerge ve Önerge Üzerine

CHP TRABZON MİLLETVEKİLİ

M. AKİF HAMZAÇEBİ'NİN

Konuşması Kamuoyunun Bilgisine Sunulur:

✓ M. Akif Hamzaçebi ve 6 Cumhuriyet Halk Partili Milletvekili tarafından Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu (TMSF) ile ilgili Kanun Teklifinin 15.03.2005 tarihinde TBMM Genel Kurulunda görüşülmesi sırasında verilen Türkiye İmar Bankası mağdurlarının sahip olduğu Devlet İç Borçlanma Senetlerinin karşılığının TMSF tarafından ödenmesini öngören aşağıdaki önerge İktidar Partisi Milletvekilleri tarafından kabul edilmemiştir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

833 sıra sayılı Bankalar Kanunu ile Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifinin 1 inci maddesine son fıkra olarak aşağıdaki hükmün eklenmesini arz ve teklif ederiz.

M. Akif Hamzaçebi
Trabzon Milletvekili

ve Arkadaşları

“Fona devredilen veya bankacılık izni kaldırılan, tasfiyeleri Fon eliyle yürütülen veya Fon tarafından tasfiye işlemleri başlatılan bir bankadan alınan Devlet İç Borçlanma senetlerinin karşılıklarını ödemeye Fon kurulu yetkilidir.

Bu senetlerin karşılıklarının ve bankanın senetlerin satışına aracılık etme konusunda izninin bulunup bulunmadığı aranmaz.”

Önerge üzerine M. Akif Hamzaçebi'nin konuşması:

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; Hükümetin katılmadığı önerge, şu konuyu düzenliyor: 2003 yılının haziran ayında, Türkiye İmar Bankasına ilişkin süreç işlemeye başladı. 12 Haziran 2003 tarihinde, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Çukurova Elektrik ve Kepez Elektrik Türk Anonim Şirketlerinin imtiyaz sözleşmesini iptal etti. İmar Bankasındaki hâkim sermaye grubunun iştirakleri olan bu iki önemli kurumun imtiyaz sözleşmesinin iptali sonrasında, Türkiye İmar Bankasında olağandışı bir mevduat hareketi yaşanmaya başladı ve bu süreçte, Bankacılık Düzenleme Denetleme Kurulu da toplantı yetersayısı olmadığı için, üyeliklerden üç tanesi boşalmış olduğu için toplantı yapamıyordu. Bir yanda İmar Bankasında olağanüstü bir hareketlilik yaşanıyor, bir yandan da, sektörü düzenlemek ve denetlemekle görevli olan kurum, üç üyeliği boş olduğu için toplantı yapamıyordu. Böyle bir süreç yaşıyorduk. Hükümet, Bankacılık Düzenleme Denetleme Kuruluna ataması gereken üç üyeyi atamıyordu çünkü. Ta ki, 1 Temmuz 2003 tarihinde bu olay sona erdi; 1 Temmuz 2003 tarihinde, BDDK'ya üç üye atandı, BDDK nihayet toplantı yapabilecek sayıya ulaştı, toplantısını yaptı ve 3 Temmuz 2003 tarihinde de Türkiye İmar Bankasının bankacılık yapma ve mevduat kabul etme iznini kaldırdı. Tabii, Türkiye İmar Bankasının banka sistemi içerisindeki büyüklüğü dikkate alınarak, vatandaşın yatırmış olduğu mevduata sınırsız güvence verildi.

2003 yılında aralık ayında çıkarılan bir yasa, İmar Bankasında mevduatı olan kişilerin haklarını düzenleyen bir yasaydı ve onların 36 aylık taksitler halinde mevduatlarını geri almasını düzenliyordu. Aynı yasa, TMSF güvencesinde olmayan ticarî mevduatları da güvence kapsamına aldı. Ticarî mevduat güvence kapsamında değildi; ama, çıkan yasa, ticarî mevduatı güvence kapsamına almıştır.

Yasanın güvence kapsamına almadığı tek bir konu vardı; İmar Bankasından devlet içborçlanma senedi alan vatandaşlar. Esasında, hükümet tasarısında, İmar Bankasından devlet içborçlanma senedi alan vatandaşların bu senetlerin karşılığı olarak ödedikleri paraların kendilerine iadesini düzenleyen bir hüküm vardı; fakat, Genel Kurul görüşmeleri sırasında iktidar partisinin oylarıyla bu hüküm tasarıdan çıkarıldı ve İmar Bankasına, Türk bankacılık sistemine güvenerek devlet içborçlanma senedi aldım diyen vatandaşlar, sonra, ellerindeki makbuzlarla, hiçbir işe yaramayan, hiçbir değer ifade etmeyen makbuzlarla karşı karşıya kaldılar.

Bankalar birer güven kurumudur. Bankaları düzenleyen özel bir yasa vardır, bankaları anonim şirket olmalarına rağmen ticaret hukuku kurallarından onları ayırıp bir bankalar yasasına tabi tutan bir düzenleme vardır; 4389 sayılı Bankalar Yasası vardır. Sektörü düzenleyen, bağımsız düzenleyici ve denetleyici kurumlar vardır; BDDK vardır, Sermaye Piyasası Kurulu vardır. Bunların güvencesi altında, bunların denetimi altında faaliyet gösteren bankadan vatandaşımız devlet içborçlanma senedi aldığını düşünüyor, bankanın faaliyetine son verilmekle birlikte vatandaş anlıyor ki -daha doğrusu hükümet açıklıyor ki- bu bankanın devlet iç borçlanması senedi satma izni yoktur. Ne zamandan beri; ta, 1992 yılından beri bu izin kaldırılmış; ama, banka, televizyon reklamlarıyla, gazete reklamlarıyla bu senetleri satıyor; buna hiçbir kamu otoritesi ses çıkarmıyor. İşin daha ilginç yanı, hükümet "İmar Bankasından devlet iç borçlanma senedi, hazine bonusu alan vatandaş

İmar Bankasının bunu satma yetkisinin olmadığını bilmeliydi” derken, öte yandan, bazı SPK görevlilerini yargıya sevk etmiştir. SPK’da yapılan soruşturma sonucunda bazı SPK görevlileri İmar Bankasının izinsiz hazine bonosu satma olayında sorumlu bulunmuş ve bu sorumluluktan sonra adlî yargıda bir yargılama süreci başlamıştır. Hükümet, bir yandan vatandaşa “sen İmar Bankasının hazine bonosu satma yetkisi olmadığını bilmeliydin” derken, öte yandan, SPK görevlilerini “sen neden İmar Bankasının izinsiz hazine satışına engel olmadın” gerekçesiyle yargıya göndermesi ilginçtir. Bu, bir çelişki değil midir?! Mademki, bu işin kamuda bağımsız düzenleyici ve denetleyici kurumda bir sorumlusu vardır, bu kurum mademki, bu işin sorumlusu olarak görülmektedir, o halde, aynı noktada vatandaş sorumluluğunun bir mantığı var mıdır?!

Bu önerge, bu yapılan yanlışlığı, bu haksızlığı, bu adaletsizliği düzeltmeye yöneliktir. Sizlerin takdirine sunuyorum.

Saygılar sunuyorum.

Kamuoyunun bilgisine sunulur.